

W y r o k

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 1.czerwca 1948 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie w Wydziale VII Karnym w składzie następującym :

Przewodniczący : S.O.Wojciech Maciołowski

Sędziowie - ławnicy Antonina Sławińska , Józef Michalik

Protokółant : apl.Stan. Doleżał

w obecności Prokuratora S.O. Stanisława Koniuszewskiego rozpoznawszy w dniu 1.czerwca 1948 r, sprawę

Alfreda B a j e r k e

ur. 26.12. 1902 w Łodzi , syna Jana i Magdaleny ze Schmalzów narod. niemieckiej / volksdeutscha / przynał.państw. do 1939 polskiej później niemieckiej, wyzn. ewangel. z zawodu ponczosznika, zam. w Łodzi .

oskarżonego o to, że :

I. w czasie od września 1939 do maja 1945 na obszarze Rzeszy niemieckiej i na okupowanych ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej , należąc do sztafeg ochronnych / Schutzstaffeln SS / uznanych przez narodowo socjalistyczne władze państwa niemieckiego, w stopniu ostatnio " SS-Unterscharführera " oraz pełniąc w czasie od kwietnia 1944, do stycznia 1945 obowiązki kierownika i nadzorcze nad służbą wartowniczą w podobozie Gliwice II obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu , brał udział w organizacji przestępczej , która drogą masowych morderstw głodowego wyniszczenia , niewolniczej pracy, terroru , grabieży mienia, poniżenia i prześladowania ludności cywilnej krajów okupowa.

nych i jeńców wojennych . miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości.

II. w czasie okupacji niemieckiej w Łodzi , idąc na rękę władzy państwa niemieckiego , jako członek sztafet ochronnych " SS" występujący często w tej organizacji :

1/ wydał w maju 1940 w ręce władz niemieckich robotnika polskiego Wojciecha Raźniewskiego z oskarżeniem go o uprawianie sabotażu w fabryce " Seidenwurm " na skutek czego Raźniewski wywieziony do obozu w Dachau zmarł,

2/ działał na szkodę osób spośród ludności cywilnej w ten sposób że :

a/ brał czynny udział w barbarzyńskich akcjach wysiedlania Polaków z mieszkań , którzy wyrzucani^{byli} z nich w przeciągu paru minut i nieraz w jednej tylko bieliznie,

b/ w towarzystwie innych volksdeutschów bił, napotykanym na ulicy Pomorskiej Polaków i znęcał się nad nimi wywołując ogólny postrach,

c/ pełniąc funkcje nadzorcze na terenie fabryki " Bracia Seidenwurm" pobił dotkliwie pracownika Polaka, a nadto przez swoje wrogie nastawienie do pracowników polskich , szerzył terror i wywoływał obawę d/ w styczniu 1941 spowodował aresztowanie przez policję niemiecką Polki Stanisławy Łukasiewicz , oskarżając ją o śpiewanie polskiej piosenki , na skutek czego Łukasiewicz siedziała w więzieniu przez okres 2 lat,

e/ odgrażał się Janowi Dąbrowskiemu , iż wyda go w ręce władz niemieckich , za antyniemieckie nastawienie w czasach przedwojennych tak, że Dąbrowski obawiając się go, był zmuszony ukrywać się,

III. "wyzyskują warunki wytworzone przez wojnę , w czasie okupacji niemieckiej, w Łodzi, jako Vd. i członek sztafet ochronnych " SS" działał na szkodę osób przez władze niemieckie prześladowanych dopuszczając się rabunku mienia ludności polskiej podczas akcji wysiedlenia jej z mieszkań,

o r z e k i :

133

I. oskarżony Alfred Bajerke winien jest czynu objętego ust. I aktem oskarżenia a więc przestępstwa z art. 4 § 1, § 2 a, § 3 b/ dekr. z dnia 31.8 1944 w brzmieniu obwieszczenia Min.Spraw. z dnia 11.12. 1946 r, Dz.U.R.P.^{nr} 69 poz. 377 i po myśli tych przepisów zostaje skazany na więzienie przez 8 lat. Po myśli art. 7 wyżej wymienionego dekretu Sąd orzeka względem oskarżonego utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 8 / osiem / oraz przepadek całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

Następnie osk. Alfred Bajerke winien jest, że w czasie okupacji niemieckiej w Łodzi idąc na rękę władzy państwa niemieckiego a mianowicie z stycznia 1941 dopomógł policji niemieckiej w aresztowaniu Stanisławy Łukasiewicz, którą następnie policja niemiecka aresztowała, a więc dopuścił się przestępstwa z art. 2 wyżej wymienionego dekretu i po myśli tego przepisu zostaje skazany na karę więzienia przez 7 / siedem / lat, a po myśli art. 7 wyżej wymienionego dekretu Sąd orzeka względem oskarżonego utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 7 / siedmiu/ oraz przepadek całego mienia na rzecz Skarbu Państwa. Po myśli art. 31 k.k. Sąd wymierza oskarżonemu Alfredowi Bajerke karę łączną więzienia przez lat 15, z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary, okresu tymczasowego aresztowania od dnia 10. stycznia 1947 r, do dnia 1.czerwca 1948 r, a po myśli art. 7 wyżej cytowanego dekretu Sąd orzeka względem oskarżonego utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 10 oraz przepadek całego mienia. Sąd uwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów postępowania karnego i opłat sądowych po myśli art. 598 kpk. i przepisów o opłatach sądowych.

II. Natomiast Sąd uniewinnia osk. Alfreda Bajerke od reszty

oskarżenia a kosztami postępowania związanymi z tą częścią oskarżenia obciąża Skarb Państwa.

Uzasadnienie.

Na podstawie wyniku przewodu sądowego a w szczególności zeznań świadka Jana Dąbrowskiego, Romana Lenartowicza, Cypriana Dąbtowskiego Stanisławy Łukasiewicz, Heginy Anżusiak, oraz częściowo wyjaśnień oskarżonego Sąd ustalił co następuje :

Osk. Alfred Bajerke przez odłuższy czas przed wojną pracował w firmie " Braci Seidenwurm " w Łodzi jako ponczosznik. W jakiś czas niedługo przed samą wojną na wiosnę w 1939 r. osk. Alfred Bajerke wyjechał z Łodzi. Powrócił on do Łodzi dopiero po wkroczeniu tam wojsk niemieckich i ~~znowa~~ zaraz po kilku dniach po powrocie chodził tam już w mundurze SS. Powróciwszy do Łodzi osk. Alfred Bajerke pełnił tam nadal służbę w fabryce Braci Seidewurm. Spełniana przez niego służba w tym okresie polegała na pewnego rodzaju nadzorowaniu pracowników, które objawiało się w chodzeniu przez niego po fabryce w mundurze SS pomiędzy pracującymi. Dnia 15. stycznia 1941 r. osk. Alfred Bajerke przyszedłszy do fabryki z dwoma policjantami niemieckimi wywołał z sali jadalnej jedną z pracownic a mianowicie Stanisławę Łukasiewicz, poczym oświadczył jej " pani pozwól za mną " a następnie oddał ją w ręce policji. W ten sposób aresztowana Stanisławę Łukasiewicz została postawiona przed Sądem, w wyniku czego została skazana na dwa lata więzienia. Osk. Alfred Bajerke w chwili udzielenia pomocy policjantom w aresztowaniu Stanisławy Łukasiewicz, wiedział o tym, iż jest ona oskarżona o śpiewanie polskich piosenek a nadto, że jest oskarżona przez 17-letnią Niemkę o obrazę czci. Po pewnym czasie osk. Alfred Bajerke został przeniesiony z Łodzi do Poznania a następnie przechodził różne koleje jako SS-man. Był on jako SS-man w rozmaitych szkołach specjalnych do tego przeznaczonych w Gosler. Przeszedł oskarżony praktykę " dobrą " dla SS-manów

w obozie koncentracyjnym w Buchenwaldzie a następnie gdy uznano oskarżonego, że zasługuje na zaufanie dano go do pełnienia służby w obozie koncentracyjnym w Lublinie, a 22 kwietnia przeniesiono go do załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Stamtąd ~~w~~ skierowano oskarżonego do podobozu w Gliwicach II - gdzie wedle zapodania oskarżonego w randze Unterscharführera poruczone miał "komando" nad służbą wartowniczą tj. zarządzał częścią załogi tego podobozia odnośnie wart, posterunków, pilnujących w obozie więźniów. Więźniowie ci byli to, jak to powszechnie wiadomo ludzie rozmaitych narodowości, prześladowani przez władze niemieckie za swoje przekonania polityczne, za przynależność do narodowości, które w myśl założeń partii Hitlera miały być z biegiem czasu wyniszczone przez Niemców w zupełności dla zrobienia miejsca dla Herrenvolku niemieckiego. W obozach koncentracyjnych byli również i jeńcy wojenni z których jeńcy pochodzący z armii radzieckiej byli w tych obozach głodzeni, maltretowani i zabijani w ogromnych ilościach.

Samo należenie do organizacji SS / Schutzstaffeln SS / wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 4 § 3 lit. b/ dekretu z dnia 31.8.1944 w brzmieniu obw. Min.Spraw. z dnia 11.12.1946 r, Nr. 69 poz. 377 Dz.U.R.P.

Ponadto jak również wiadomo co zresztą ustalił wyrok norymberski pierwszy wyrok nad zbrodniarzami hitlerowskimi w Norymberdze wydany przez Trybunał Międzynarodowy na zbrodniarzy hitlerowskich mających w czasie panowania reżimu hitlerowskiego naczelne stanowiska w urzędzie i wojsku - załogi obozów koncentracyjnych służyły rządowi hitlerowskiemu i partii NSDAP tj. do wyniszczenia przeciwników politycznych i narodów wrogo ustosunkowanych do reżimu hitlerowskiego.

A więc załogi te były organizacjami zbrodniczymi.

Oskarżony należąc do załogi obozu w Oświęcimiu czy w jego podobozie przyczyniał się do działalności zbrodniczej tejże załogi jako

całości i dlatego też odpowiadać musi za to jakkolwiek mu nie udowodniono popełnienia zabójstw czy innych zbrodniczych czynów na szkodę więźniów dokonanych indywidualnie.

„Ależalo więc przyjąć zgodnie z art. 36 k.k. że udział oskarżonego w charakterze SS-manna w tej grupie zbrodniczej tj. założenie obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu stanowi jedno przestępstwo z art. 4 § 2 powołanego wyżej dekretu.

Sąd nie dał wiary tłumaczeniu się oskarżonego, że tenże wciągnięty został przymusowo do wojska niemieckiego a dopiero później przydzielony do oddziałów SS. Nie można dać wiary temu tłumaczeniu wobec ustaleń poprzednio przytoczonych.

Oskarżony jak ustalili Sąd zeznaniami św. Cypriana Dąbrowskiego jeszcze przed ostatnią wojną światową a to na 2 lata przed nią należał potajemnie przed władzami polskimi do organizacji SS będąc na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej.

To znajduje potwierdzenie w ustalonym fakcie ucieczki oskarżonego z Polski z wiosną 1939 i przybycie jego zaraz po wkroczeniu wojsk niemieckich do Łodzi tamże i to w mundurze SS.

Udnośnie drugiego zarzucanego oskarżonemu czynu to Sąd przyjął w oparciu o zeznania świadków wyżej przytoczonych oraz w ustaleniu charakteru działalności oskarżonego jako SSmana, iż wywołanie przez oskarżonego z sali jadalnej Stanisławy Łukasiewicz i zaprowadzenie jej przed przybyłych policjantów niemieckich było niewątpliwie udzieleniem żandamerii niemieckiej pomocy przy aresztowaniu tejże robotnicy tym więcej, że osk. jak sam przyznaje wiedział, że ona miała zatargi z Niemkami na terenie fabryki, w której była zajęta wymieniona, a oskarżony również tamże pracujący i mający najwidoczniej nadzór polityczny nad robotnikami jako SSman dokładnie wiedzieć musiał o zajściu.

Udzielenie pomocy policjantom niemieckim w aresztowaniu Stanis-

ławy Łukasiewicz, Alfred Bajerke wyczerpuje znamiona art. 2 wyżej cytowanego dekretu, gdyż przez ten czyn szedł oskarżony na rękę władzy państwa niemieckiego na szkodę polskiej osoby cywilnej, prześladowanej narodowościowo.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił obywatelstwo polskie przed wojną Alfreda Bajerke i jego stanowisko ujemne do Polski.

Z uwagi na stan majątkowy oskarżonego Sąd zwolnił go po myśli art. 598 kpk. i przepisów o kosztach sądowych w sprawach karnych od uiszczenia kosztów postępowania karnego i opłat sądowych.

Natomiast Sąd uniewinnił osk. Alfreda Bajerke od zarzutu oskarżenia a to wydania w maju 1940 Wojciecha Raźniewskiego w ręce władz niemieckich, brania udziału w ~~zask~~ akcjach wysiedlania Polaków z mieszkań, bicia na ulicy Pomorskiej Polaków, od pobicia na terenie fabryki "Bracia Seidenwurm" pracownika Polaka, odgrażania się przez osk. Janowi Dąbrowskiemu, iż wyda go w ręce władz niemieckich oraz od rabunku mienia ludności polskiej podczas wysiedlania.

Przewód sądowy bowiem w tym kierunku nie dostarczył dostatecznych dowodów w szczególności zaś żeby osk. Alfred Bajerke wydał w maju 1940 Wojciecha Raźniewskiego w ręce władz niemieckich. Wprawdzie św. Jan Dąbrowski zeznał, iż w jakiś czas po aresztowaniu Raźniewskiego oskarżony oświadczył mu ~~przez~~ wraz ze swym szwagrem Ruffem ~~Rudolfem~~, iż Raźniewski leży już od dawna pod darnią a świadek Cyprjan Dąbrowski, że Niemcy mówili po aresztowaniu Raźniewskiego że Raźniewskiego dałoby się wyratować gdyby nie Bajerke i Ruff, ale to wszystko nie daje dostatecznej podstawy do przypisania osk. Alfredowi Bajerke wydania Raźniewskiego w ręce władz niemieckich. Powyższe zeznania św. Jana Dąbrowskiego i Cyprjana Dąbrowskiego rzucają nam jedynie światło na osobę oskarżonego.

Resztę postanowień orzeczenia oparł Sąd na przepisach przytoczonych w sentencji wyroku.

Handwritten signature

*Stawinski, Substanz
Michael Jores*